

ยางนา

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dipterocarpus alatus* Roxb. ex G.Don

วงศ์ : DIPTEROCARPACEAE

ชื่ออื่น : กาดิล (เขมร ปราจีนบุรี) ขะยาง (ชาวนน นครราชสีมา) จะเดียล (เขมร) ชันนา ยางดั่ง (ชุมพร) ทองหลัก (ละโว้) ยางควาย (หนองคาย) ยางนา (กลาง) ยางเนิน (จันทบุรี) ราลอย (ส่วย สุรินทร์) ลอยด์ (โซ่ นครพนม)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : อุบลราชธานี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงถึง 40 เมตร ไม้ผลัดใบ ลำต้นเปลาตรง เปลือกเรียบหนาสีเทา โคนต้นมีพูพอน เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ใบเป็นใบเดี่ยวรูปไข่แกมรูปหอกกว้าง ปลายใบสอบเรียว เนื้อใบหนา ดอกสีชมพู ออกเป็นช่อสั้น ๆ สีน้ำตาล กลีบดอกมี 5 กลีบ โคนกลีบประสานเหลื่อมกัน ปลายกลีบบิดเวียนตามกันแบบกังหัน เกสรเพศผู้มี 25 อัน รังไข่มี 3 ช่อง ผลเป็นผลแห้งทรงกลม มีครีบทามยาว 5 ครีบ ปีกยาว 2 ปีก เส้นปีกตามยาวมี 3 เส้น

การกระจายพันธุ์ : ปาดงดิม และตามลำน้ำท่วมขึ้นใกล้แม่น้ำลำธารทั่วไป ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 50 - 600 เมตร

ออกดอก : มีนาคม - พฤษภาคม ผลแก่ เมษายน - มิถุนายน

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : เนื้อไม้ ใช้ในการก่อสร้างอาคารบ้านเรือน เมื่ออบน้ำยาถูกต้องจะทนทานขึ้น เปลือก แก้วดับอักเสบ บำรุงร่างกาย ฟอกเลือด และใช้ทาถูนิ้ว (ขมระร้อน) แก้ปวดตามข้อ น้ำมันใช้ทาไม้ยาแนวเรือ ใช้เดินเครื่องรถยนต์แทนน้ำมันจี้ได้ ทำน้ำมันใส่แผล แก้โรคเรื้อน

